

CONSAGRACIÓ EPISCOPAL

L'exaltació episcopal del nostre Consiliari

Quan a la Junta Central d'Acció Catòlica d'Espanya reunida el diumenge passat es donà compte de que avui tindrà lloc a la nostra Seu la consagració episcopal de l'Ilm. doctor Josep Cartaia, per aclamació entusiasta s'acordà que constés en acta la joia immensa que ens produeix veure promogut a tan alta dignitat sagrada, un home que per la seva actuació llarga, constant, fervorosa i fecunda ha sapigut eixir-se, sense que la seva humilitat li permetés adornar-se'n, en model de Consiliaris d'Acció Catòlica.

Quan encara no s'havien promulgat les actuals normes d'organització, quan encara les distintes obres d'apostolat seglar tiraven ceda una pel seu cantó, el Dr. Cartaia, inspirador i guia clarivent de l'Acció Catòlica de la Dona, de Tarragona, realitzava ací una feina grandíssima que copiaven els de fora i que s'ha trobat ajustada, sense necessitat de retocs, a les orientacions que han vingut últimament de Roma. N'havia tingut una intuïció perfecta.

Ací, que costa tant de crear una institució viva i duradera, ell ho assolí i de cada any esdevenia més visible l'increment no sols del nombre de les associades, sinó de la voluntat d'elles de dedicar-li treball i sacrificis de tota mena.

La sala d'actes, la Secretaria i les aules i oficines dels locals d'Acció Catòlica de la Dona, del carrer d'Armanyà, no han descansat. Pietat, estudi, assistència social, formació d'esperit de ciutadania, res no s'ha negligit, i sense exclusivismes, sense encarcaments, amb una franca cooperació de les senyorettes d'alcúrnia il·lustre i les empleades i les obreres.

Com a Consiliari de la Junta Diocesana ha actuat pocs mesos perquè l'havien nomenat recentment però ja n'ha tingut prou per deixar cada organisme amb el seu règim delimitat i en marxa.

A la Diòcesi de Girona poden esperar molt d'un Prelat com ell. No tinguin dubte que sense molestar ningú, complascut a tothom, operará el miracle de multiplicar el rendiment dels esforços personals i col·lectius dels seus diocesans, perquè els que tenen temperament de treball es sentirán estimulats mirant-lo a ell i si algun n'hi hagués d'engorronit coneixeria l'agradable manera que té el Dr. Cartaia de posar en moviment les aptituds adormides.

Grans esperances pot formar-se l'Església del pontificat del doctor Cartaia a Girona. Seran una magnífica diòcesi i un magnífic Pastor. L'enhonorabona pot ésser mútua amb plena justificació.

Si avui és tan nombrosa i brillant la representació de gironins que han vingut a Tarragona per acompanyar el seu senyor Bisbe, sense que se'ls hagi ofert encara ocasió de conèixer-lo, i només per l'atracció de la fama de sabiduria i virtut que els hi han donat les referències, exulten tant, que s'esdevindrà quan el seu prodigiós dinamisme apostòlic hagi escampat divina llavor per aquelles belles encontrades i comenci a germinar!

Sempre l'Església encerta en elegir els seus Bisbes, però aquesta vegada el "Dignus est" del ritus de consagració el contestaran a ple pulmó junt amb el poble tarragoní i els representants de Girona tota l'Acció Catòlica de Catalunya i la de les diverses regions espanyoles.

El nostre diari, portaveu d'Acció Catòlica, per damunt de tota altra significació, reforçarà el chor amb tota la veu que tingui.

El Dr. Cartaia i el Seminari de Tarragona

Avui que tota la ciutat de Tarragona sent la joia d'un gran aconteixement; avui que es troben aquí alguns prelats de l'Església per a consagrar bisbe un tarragoní; avui que el poble de Tarragona omplirà la Seu per a veure la augusta cerimònia, aplaudir al nou Sr. Bisbe i rebre ses primeres benediccions; avui que tantes persones i tantes obres i tantes institucions es senten honorades amb l'exaltació del Dr. Cartaia a la dignitat episcopal, no pot faltar en aquesta festa el nostre Seminari.

La tasca del Dr. Cartaia en diversos càrrecs i en diferents obres, ha estat extensa, encertada i fecunda; però la desenrotllada en el Seminari, ha estat la primera, la més llarga, pot ésser la més inconneguda, però certament la més important de totes; perquè la formació dels sacerdots, és la formació de totes les obres que el sacerdot ha de tractar i dirigir.

I els sacerdots es preparen, es

formen al Seminari. I al Seminari de Tarragona es formà el nostre Dr. Cartaia, ingressant a l'Internat l'any 1888 per a estudiar el segon curs de Llatí, i no separant-se mai més, fins al dia d'avui en que l'Esperit Sant ens el separa per a regir l'Església de Déu, en la porció que el Sant Pare li ha senyalada, a Girona.

Es impossible ressenyar en un article l'obra del Dr. Cartaia al Seminari. Ens havem de resignar a enumerar els càrrecs per ell desempenyats, i tant debó acertéssim a donar una idea de com els desempenyava.

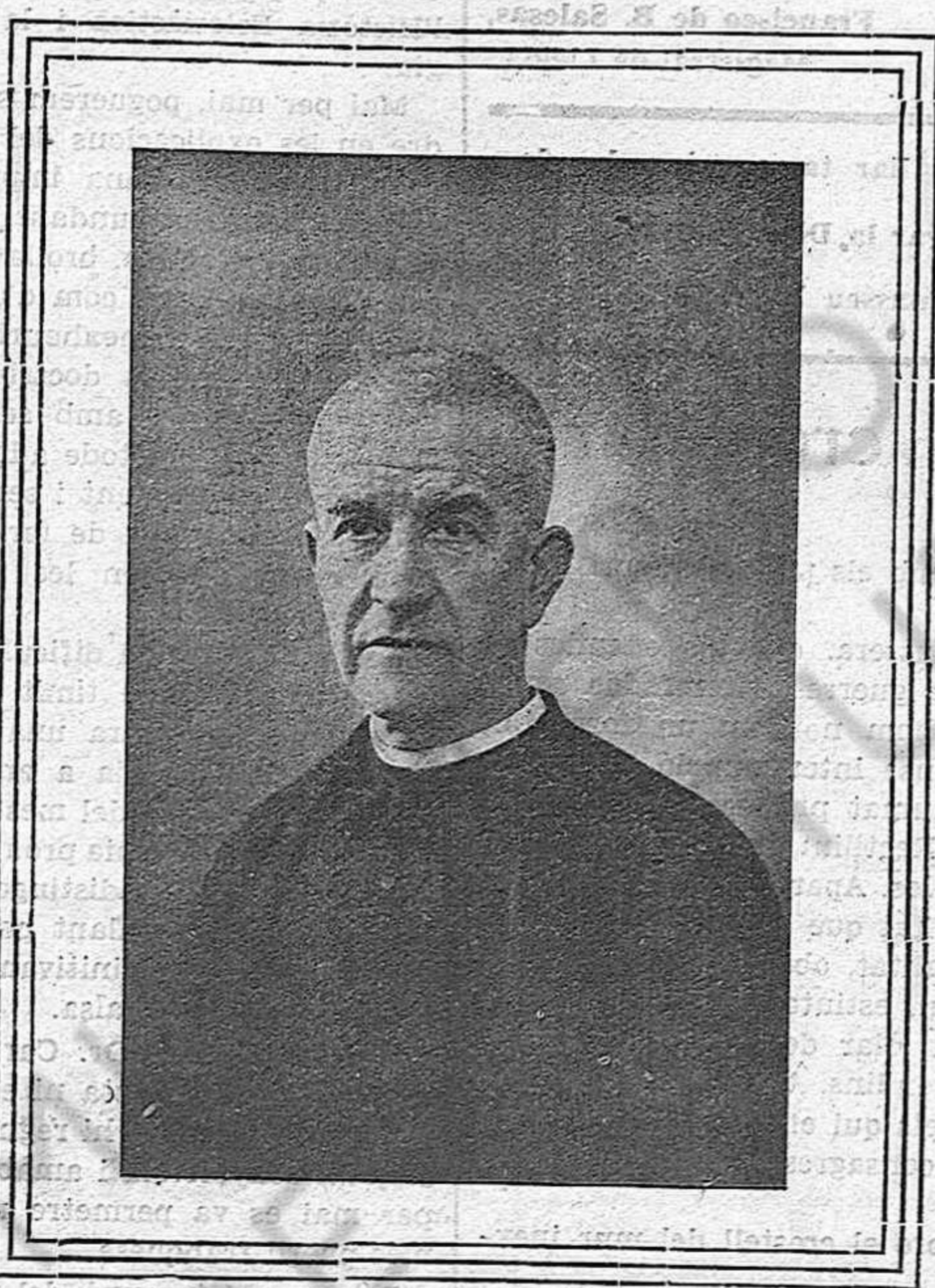
Essent alumne de Sgda. Teologia, Cartaia era l'ànima de l'Internat. Quan els companys tenien alguna pensada, o desitjavem obtenir alguna gràcia dels superiors, corriem a consultar a Cartaia. Ell donava son parer, sempre encertat; ell dirigia, sempre eficaçment, la maniobra. Causa per ell patrocinada, sempre reeixia. Ja llavors plo-

viem sobre Cartaia tots els encàrrecs d'estudiants i superiors. Estava sumament ocupat en coses les més diverses, però tot ho complia sense entrebancar-se i sense que el llegir li fes perdre l'escriure. Aquesta capacitat per a tota classe de treballs, l'ha conservada sempre.

En la majoria, es mostrà un organitzador formidable. Sota la seva direcció, cada pal aguantava sa vela: tothom trespava, i sense violències ni gelosies, tots els elements que d'ell depenien donaven son rendiment, amb tot l'ordre i, cosa més difícil, amb tota satisfacció. Bona prova de l'últim acaben de donar-la els qui foren fàmulos del Seminari per aquell temps, en l'obsequi que corporativament han fet al Dr. Cartaia amb motiu de son ascens.

Prefecte de disciplina. Aquest càrrec subaltern que importa tanta responsabilitat i tanta feina obscura, inconeguda dels homes, fou en mans del Dr. Cartaia un instrument eficaçíssim per a la formació dels futurs sacerdots. La disciplina del Seminari en aquell temps, tingué en el Dr. Cartaia un ferm zelador. El Director Dr. Gomà aprecià molt bé el que valia aquell Prefecte temut i estimat dels seminaristes, vigilant expert i laboriós, prudent i enèrgic, abnegat per a assumir la part odiosa de l'autoritat quan s'imposava l'amonestació o el càstig i salvant sempre i posant en el millor lloc l'autoritat i les persones dels altres superiors.

Per a els seminaristes sempre fou un pare, un Mecenat, un benefactor. Com estudiaven al Dr. Cartaia quan passaven alguna tribulació, ja fos d'ordre econòmic, ja de qualsevulla altra! Si anaven a demanar perdó d'alguna falta, mai la dissimulava ni li treia importància. Volia que el culpable la reconegués i se'n arrepentís. Així lograt, sempre sortien perdonats. Mai baixava al terreny afectuós, i rarament feia promeses. Sempre feia molt més del que prometia.

signatura. Ell dominava les matèries que explicava sense fer cap esforç per a demostrar-ho.

Quan encarregava un treball a un alumne, en quatre paraules li obria horitzons dilatadíssims, li mostrava el camí, li senyalava mitjans per a portar a terme l'encàrrec, i deixava que l'alumne posés treball, enginy i gust de la seva collita, a fi de que l'obra portés l'encuny de l'autor. En això, és notable.

Nomenat Prefecte d'Estudis l'any passat, s'obri un nou camp ben extens a l'activitat ben reconeguda del Dr. Cartaia. Coneixedor pràctic del Seminari en tots els departaments; coneixedor de les ciències eclesiàstiques; experimentat en les coses socials: ric d'experiència obtinguda en els càrrecs de Jutge metropolità, Capellà d'un col·legi tan important com el de Jesús Maria, Consiliari d'Acció Catòlica i en una multitud d'assumptes particulars portats al seu coneixement i resolució, tots esperaven que l'actuació del nou Prefecte havia d'ésser fecondíssima. Amb el nomenament de Bisbe s'és trencada.

El Seminari de Tarragona, amb l'exaltació del Dr. Cartaia perd un valuós element; però deu consolar-se pensant que si molt ha rebut i molt esperava encara del Dr. Cartaia, li resta la glòria i l'orgull d'haver format aquest sacerdot que el St. Pare ha volgut sentar sobre la càtedra episcopal de Girona: i en la ja no curta llista de fills il·lustres del Seminari de Tarragona, hi quedarà escrit amb lletres d'or el nom de l'Exc. i Rdm. Sr. Doctor D. Josep Cartaia Inglés.

A. PRENAFETA.

Des de l'any 1901 fins al 1931, o siguin trenta anys, sense interrupció el Dr. Cartaia ha explicat en el Seminari Llatí, Teologia fonamental, Arqueologia, Història Eclesiàstica i Teologia dogmàtica. Home pràctic i laboriós en totes ses coses, ho ha demostrat d'una manera especial en la càtedra. Convent de que l'obligació del mestre és ensenyar, a la seva classe no s'hi anava sinó a aprendrer l'as-

El nou Bisbe de Girona SEMBLANÇA

En el poble de Vilavertr, emplaçat a l'entrada de la conca de Barcegnà i a la vora de l'humil Francolet, que tot anguilejant, capriciós, i amb ell joguinejant, de "verd" l'en cèstif, vingué al món el qui ha estat suara nomenat Bisbe de Girona.

Amb senyals de vocació sacerdotal ben remarcables, viu com una centella, bellugadís com l'argent viu, el seminarista es féu gran "d'ambdues maneres" en el Seminari Pontifici de Tarragona, on, després d'una brillant carrera, ha de professor de Teologia, càrrega anexa a la prebenda que assolí en pogut celebrar les noces de plata l'Idissimes oposicions.

D'aspecte senzill i caràcter bonicós, ha sabut guanyar-se les simpaties de quants l'han tractat, ja en les converses particulars que captiven per la claredat del pensament i per la visió de conjunt que té de les coses i persones, ja en les causes canòniques, en les quals ha actuat de Jutge Metropolità amb una tàctica i prudència tan exquisides, amb una finor i rectitud de consciència tan paleses, que moltes vegades els mateixos litigants a plena boca han fet lloances de son cert justicier.

No és orador grandiloqüent, però la seva predicació, pletòrica d'evangelicament doctrina i amarada d'unció evangèlica, cau lentament sobre

els cors com benèfica pluga autumnal, fecundadora de la bona llavor.

La seva figura, encara que feble, no mancada de fortitud i gentilesa, "ad redamandum provocat"; hom per força té d'estimar-lo, corprès dels nobles sentiments que brollen d'aquell cor sense fel i obert sempre a l'esplai honest de la dolça amistat.

Dos foren els seus amors puríssims, en els que hi posà tota la seva ànima: "l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla", — que com a Degà de la Junta tots els jorns visitava — del millorament del qual segons la tècnica moderna se'n fan creus els visitants, i l'"Acció Catòlica de la Dona", que sota la seva encertada direcció tragué esponsorosa florida i ha donat abundor de fruits que assaboregen les classes proletàries de la vella Tarraco.

La virtut, emperò, que en ell més sobressurt, encisadora, és la humilitat, aquella humilitat que tot ho atribueix a Déu i de Déu tot ho espera, i que sovint li posa a flor de l'avis la tan cristiana contesta: "Jo soc providencialista".

Home d'estudi i oració, el trobaríu, complets els deures dels seus elevats càrrecs, en aquella casa solitària semiclaustal — niu de savis — que tan convida a la reconcentració de l'esperit (per tenir Déu

Acción católica de la Mujer

Séanos de alguna manera permitido tomar parte activa, desde las columnas de este periódico, en la pública manifestación de júbilo que Tarragona católica siente hoy por la fiesta litúrgica de la Consagración episcopal del Excmo. y Rdo. Dr. D. José Cartaña, por quien todos, cual más cual menos, sentimos el más alto afecto de admiración y el de la más profunda gratitud.

Este organismo de A. C. de la Mujer no abrigaba el propósito de hacer públicos esos sus sentimientos, en el día de hoy, uniendo su débil voz a las tan vibrantes y elocuentes que forman el concierto unánime y armonioso de esta católica publicación; pero una indicación recibida de persona autorizada, a últimas horas de la tarde de ayer, nos obliga a hacer una sucinta y brevísima reseña de su eficaz actuación en nuestra asociación, la cual, en estos últimos días de este mes de Abril cumplirá 14 años de existencia.

Pequeña fué la cantidad de levadura que nuestro Emmo. Prelado puso en manos del excelente Consiliario que nombró para que con su ardoroso celo, muy pronto la hiciera fermentar de un modo tan considerable que a los veinte meses de la institución oficial de tan importante entidad se pudo celebrar una espléndida reunión general en la que se dió cuenta de un considerable número de actuaciones llevadas a cabo en pro de regeneración social, por diferentes secciones de que constaba ya la Asociación, así como también de la fundación de cuatro Juntas locales en diversas poblaciones de la diócesis.

El Círculo de Estudios que sigue continuando su funcionamiento floreciente y la escuela dominical y nocturna de obreras son también, podríamos decir, de fundación primitiva.

Mas después de aquellos veinte meses, hasta el día de hoy, podemos afirmar que son incontables las actuaciones sociales, impulsadas y dirigidas por el muy inteligente y celoso Consiliario.

La Bolsa del Trabajo y Caja de Ahorros, que tanto beneficio moral y económico inspira a la clase obre-

1a. Una Biblioteca de sana cultura tan amena como científica e instructiva. Clase de primera enseñanza diurna, y bisemanal de cocina en la que campea la democracia cristiana entre señoritas y domésticas que a la vez concurren para mejor armonía de clases sociales: todo en beneficio de la más edificante moral ligada íntimamente a la práctica de la piedad religiosa.

Y en la última etapa de estos 14 años se ha extendido tan hermosamente esta asociación que podemos decir que está transformada en vergel florido, ya que, además de la Sección Catequística que daba espléndidos frutos, se ha especializado ésta en denominación de Juventud Católica Femenina, a la que podríamos llamar "Plantel del Jardín de Acción Católica", ya que en la referida Sección de jóvenes trabaja con heroico entusiasmo, y para mejor éxito ha hecho una oportunísima clasificación en pequeñas (Benjamins) (aspirantes) y socias de A. C.

Y si a todo lo que tan breve como sucintamente reseñado lo denominamos Obra visible o exterior, nos queda para apreciar aun más lo que verdaderamente podemos darle el significativo de Obra interna que es, el ascendiente espiritual y moral que el Ilmo. doctor don José Cartaña ha sabido inspirar a la asociación en masa, y la heroica abnegación con que, la mayor parte de las socias llevan a cabo la misión que les está encomendada, que en algunas, en ocasiones, llega a confundirse con el heroísmo.

De manera, que puede bien decirse que su actuación en A. C. ha sido un Apostolado tal como han sido manifestadas las aspiraciones de los Sumos Pontífices Benedicto XV, de impeccedera memoria, y Pío XI, de glorioso y actual reinado.

La A. C. de la Mujer de Tarragona elevará siempre sus plegarias al Altísimo para que en adelante bendiga sobremanera toda la actuación apostólica que haya de ejercer el que ha sido su guía impulsor de sus más importantes obras sociales.

La secretaria

CONCEPCION FUSTER

El escudo de Armas del Ilustrisimo y Rdo. Dr. D. José Cartaña Inglés, Obispo de Gerona

El doctor Cartaña ha adoptado el Escudo de Armas cuya fotografía precede a este escrito.

El Escudo viene a simbolizar la parte más activa de su vida y con-

dens admirablemente los afectos principales que han informado la vida sacerdotal del nuevo obispo.

Está dividido en cuatro cuarteles. Aparece en la parte superior de la izquierda el santuario de Montgoi, en cuya ermita se venera la Virgen del mismo nombre y a la cual los católicos de Vilavert profesan singular veneración.

En el ángulo inferior del mismo lado se ve el escudo del Hospital de San Pablo y Santa Tecla, demostración palmaria del cariño que el nuevo Obispo ha dispensado siempre al benéfico establecimiento.

Los dos cuarteles de la derecha los ocupan una cruz y una espiga que simbolizan la Acción Católica de la cual ha sido Consiliario.

En el escudete del centro van las balanzas como recuerdo del cargo de Provisor y Juz Metropolitano que ha ejercido durante algunos años.

El Dr. Cartaña ha escogido por divisa el texto sagrado "Infirma mundi elegit Deus". "Dios escoge a los débiles".

El Ilustrisimo Dr. D. José Cartaña Inglés, Obispo de Gerona

NOTAS BIOGRAFICAS

Nació, el que recientemente ha sido designado por la Santa Sede para regir la diócesis de Gerona, en Vilavert el día 13 de Septiembre de 1875. Ha cumplido, pues, los 58 años de edad.

Cursó la carrera eclesiástica en este Seminario Pontificio, obteniendo brillantes calificaciones y distinguiéndose desde sus primeros

años por su constante aplicación al estudio y excelente conducta escolar, cualidades que le valieron el alto aprecio de sus superiores.

Fué ordenado de sacerdote el 17 de septiembre de 1889, siendo nombrado mayordomo y Prefecto de Estudios, cargo éste último que desempeñó con especial acierto hasta 1908.

(Continúa en la 5.ª pág.)

més aprop i per l'apacible silenci que l'envolta, on no hi arriba la remor de la bullangosa "Esplanada", com abans se'n deia de la coqueta Rambla de Sant Joan.

En aquell cenacle de levítica placidesa en amical confiança em deia un jorn del passat istiu, parlant de l'entrada del Doctor Gomà en la imperial Toledo: "Crègu'm que en acompanyar l'amic, tenia cura de no donar-me a conèixer i defugia trobar-me amb el Representant de la Santa Seu".

Recordaria aleshores le proverbial frase entre eclesiàstics "Nolentes quaerimus" — avui es pot aplicar amb més justesa — i sentiria t'rontollar ja sobre son cap l'aclamadora Mitra?

Així deuria ésser, quan el bon Déu, qui es complau en fixar el seu esguard en els humils i nets de cor, "qui humilia despicit in celo et in terra", ben tots l'escollí per a tan enlairada dignitat.

Heus ací el compatriota, que avui rebra la consagració episcopal. Excelentíssim Doctor D. Josep Cartañà Inglés, Vicecanciller de la

Universitat Pontificia i Arxiprest fins ara de la Seu tarragonina.

En llarga corrua hi aniran a la gran Basílica per a fruit de la magna solemnitat litúrgica, plens de joia i exultants, els seus parents i amics, i devots incomputables.

El Col·legi de Jesús-Maria, del qual era capellà benivolgut i reverenciado, enyorarà aquelles tan fervoroses prediques i bons consells; els seus companys de cor es condoliran de l'absència definitiva del qui era decorum del Capítol, i l'Arxidiócesi, perdrà un dels seus fills més il·lustres i destacats per la seva virtut i ciència.

Girona hi guanyarà, que serà regida per un Bisbe humil i savi, sota el guiatge del seu antecessor Sant Narcís, Patró de la Diócesi.

Francisco de B. Salesas, Magistral de Lleida

Cada llar tarragonina ha de celebrar la Diada de demà.

Endomasseu les vostres llars!

Un altra mitra a crestejar

Una altra mitra a crestejar.

Un altre fill del poble que puja, avui, amb els millors auguris, a la Cadira prelatial.

Batallador incansable, d'una dolcesa austera, que els enemics el creuen el seu millor amic. Vencedor sense guerres, triomfador sense vençuts. Serà, naturalíssim, prodigat a tothom no com un torrental, sinó com una deu que brolla suaument, sense interrupció, sense fer fressa, sense adonar-se'n ni tan sols. Acostumat primer a servir, després a ésser servit, i a servir essent servit. Rectilini, imposit, sense dir mai un sí o un no sinó després de suspesar-los. Aparentment potser ser-ver per tot aquell qui desconeix la inflexibilitat que comporten els dogmes o que imposen els càrrecs; però en realitat, obert a tota insinuació, fàcil a tota nova idea mentre no dugui, estintolant-la, un pes de veritat. Ordenat, regulat. Sacerdot sobretot, clar de mirada en mirar enfora, per la claror copsada de tant mirar endins. Amat dels seus, dels qui el coneixen, i a amar necessàriament dels qui el coneixeran... ¿qué li faltava més per a ésser bisbe, sinó que el consagressin?

Una altra mitra a crestejar.

Un nou marlet, un nou i alt marlet sobre el crestell del mur inexpugnabile de l'Església.

Josep Cartaña Inglés, ell podrà dir que és terra; però no tots els qui són terra són dignes d'ésser monts. S'havia afaigonat que solament li pertocava de fer l'entrada al seu bisbat amb un bàcul humil de cent pessetes i els sacerdots tarragonins li han posat a les mans una crosseta solenne. Fins havia dubtat de com podrien rebre'l a Girona, i els sacerdots de la Immortal, amb exultant i rara compactesa, li fan l'ofrena viva dels seus braços. No s'havia aturat a ponderar la força amb què els d'ací l'amaven i ara, al moment dels comiats, es troba els dits, besats febrosament, entranyament remulls d'inacabables llàgrimes.

Una altra mitra a crestejar.

Bisbe de grans i de petits, de mars i gtelims, de papallons com d'algues. Tant ha signat diplomes de doctor i sentències de jutge com ha avalat nomenament d'unes vocals de benjamins, a favor de menudes dedeu anys. Tant s'ha preocupat de qüestions de Cúria, com ha indagat, si convenia, a l'Acció Católica, la roba blanca, a quant el pam.

Un —Eh! característic i un gest ràpid de cap, us marcarà un refús a tot senyal d'honor; però un somris—pctser un esguard, més aviat—d'agraïment, us assenyalara com l'honoreu si li facilitaveu de poder fer més feina.

Desproveït de pompa, ignorant del midó, vol entrar al seu bisbat com un sacerdot més a pasturar les ànimes. Vol ser pastor d'un ver ramat. Ve del poble i va al poble. Què, l'acció política! L'episcopat és acció social.

Jutge que ha estat de la Metròpoli, Rector d'un hospital, professor i Canceller d'una Universitat d'estulls eclesiàstics... la seva personalitat és multifacial com el brillant novell del seu anell de bisbe. Però hi ha un càrrec que el duu al cor i a la meitat del seu escut. El doctor Cartaña és esperat dels gironins com el bisbe, el gran bisbe de l'Acció Católica.

Una altra mitra a crestejar.

Tarragona, la càtedra, ja hi està feta, de vint segles, a les entrades i sortides de mitres crestejants. Ha rebut de la mar i ha donat a la mar caravelles esplèndides abarrotades de victòria o emblanquides de pau. Ha rebut de l'Església i ha donat a l'Església altes mitres magnífiques. Avui, aquest matí, ciutat de bisbes que és, joiosament i generosament n'hi dona una altra.

I és en ocasió d'aquesta última, que fa dos dies uns amics vinguts de terres llunyes, en admirar les grans ruïnes de la nostra ciutat, convençuts exclamaven: —Verament Tarragona fou la Ciutat Imperial. Però en conèixer després, aquest nou fruit—un altre, encara, i tan esperonós!—que Tarragona ofrena a l'Església catalana, no pogueren estar-se de dir, més convençuts: —Verament Tarragona, espiritualment, és també la Metròpoli.

MIQUEL MELENDRES, Pvre.

Records d'estudiant

EL PEDAGOG

Heus ací un aspecte ben remarkable de la personalitat robustíssima i varia del nou Prelat de la Seu gironina.

I de com ha excel·lit en aquest notable aspecte de les seves múltiples activitats, bé en podem donar ample testimoni gairebé tots

els sacerdots de l'Arxidiócesi, ja que l'immensa majoria dels marfexos, havem estat assidus concurrents a les acreditades aules de l'eximí catedràtic, durant els inol·ludables anys d'estudiant en el nostre benamat Seminari de Tarragona.

Sense voler establir comparacions innecessàries, i sense agravi per ningú, podem sostenir ben alt i sens cap temença d'ésser desmentits, que el doctor Cartaña posseïx en grau superlatiu totes les condicions que són d'exigir a un catedràtic model.

Qui no recorda, sinó amb vera delectança aquelles explicacions seves, magistrals, sucoses, claríssimes; tan ben raonades, orfes en absolut d'enfarfecs i garbells de cap mena, fruit maduríssim i esponent d'una intel·ligència privilegiada i de pregons i solidíssims estudis?

I aquesta diafanitat transparent i aquest admirable domini de la matèria, resplandiren sempre per igual, malgrat exposés disciplinats tan dispersos com són l'Arqueologia, l'Història Eclesiàstica i la Teologia.

Mai per mai, poguerem sorprendre en les explicacions del mestre, les divagacions d'una improvisació; la doctrina abundant, segura, lluminosa, atractiva, brollava sempre dels seus llavis com d'una deu d'aigües clares, i inexhauribles.

I així els tresors doctrinals del mestre exposats amb senzillesa, claretat, ordre i mètode admirables obraven constantment i sens escarafalls la meravella de fer-se llum resplendent fins en les tenebres més espesses.

I si per etzar, una dificultat agosarada o un dubte tímido posaven de relleu que encara una boirina impertinent s'atrevia a entelar la llum refulgent que del mestre irradiava, aquest, en tenia prou amb un "distingo" i un "subdistingo" ràpid, sec, però feliç i tallant per esvaïr per complert i definitivament tot dubte o suposició falsa.

A la classe del Dr. Cartaña no es feia mai una festa ni es perdia un instant; sempre hi regnava una serietat senyorívola i amable i mai per mai es va permetre ningú la més pueril franquesa.

I és que el iarranà del mestre i el seu esguard auster, magre i allargat com d'estampa del Greco, imposaven sempre respecte, però un respecte afectuós no mancat certament d'una mena de confiança filial.

I aquesta confiança filial i aquesta pregona veneració que pel nostre mestre sentiem ens feien fins simpàtic i tot el nervosisme que desplegava mentre anava acompanant d'una musiqueta especial les seves magnífiques dissertacions; musiqueta que consistia, ja en donar copets continuats al pupitre amb els dits index i mitjà de la mà dreta, units i estesos amb aire de beneir, ja en colpejar repetidament la taula amb el bonet empresonat per la mà esquerra, una mà aristocràtica, però lleugera i bellugadica.

Mes, l'elogi millor que com a pedagog creiem poder fer del doctor Cartaña, és que escoltant-lo, les hores de classe s'escolaven tan ràpides i agradament, que no ens donàvem compte del seu curs i que malgrat l'intensiu esforç de treball que anàvem desplegant, no experimentàvem cap mena de fatiga.

Desplegar les nostres activitats baix el seu expert guiatge era certament gustar una exquisida lleminadura per l'esperit.

Per ço sostenien sentenciosament alguns condeixebles i tots hi assentien unànimement, que es podia pagar per ésser alumne d'aquella classe.

Molt més podríem afegir en aquestes ràpides notes íntimes, però preferim cloure-les remarcant, encara que siga molt a la lleugera, la fecunda actuació del Dr. Cartaña en la fundació i sosteniment d'acreditades escoles, el seu mesatratge fructuós i perseverant en la formació de l'intel·ligència i del cor de les Joventuts femenines d'Acció Católica de nostra ciutat i finalment la tasca silenciosa però meritíssima que ha anat desenvolupant durant el breu temps que ha exercit de Prefecte d'Estudis en nostre primer centre cultural eclesiàstic.

JOSEP M.ª DOMINGO, Pvre.

nueve y cuarto por la puerta del tras-Coro y mediante entrega de la invitación. El Coro se abrirá después de cantada Prima, cuando la residencia habrá salido para dirigirse al Palacio Arzobispal.

Los reverendos sacerdotes que carezcan de invitación podrán quedarse en el coro.

Se ruega encarecidamente a los invitados que dejen completamente libre y despejado el paso central del crucero.

Durante la ceremonia sólo permanecerán abiertas las puertas de la fachada principal.

La misa será la "Fons Bonitatis" cantada por el pueblo.

Las "Letanias" se cantarán en el tono ordinario por los Sochantres y seminaristas.

El "Veni Creator" también a canto gregoriano.

La antifona "Unguentum in caritate", después de incoarla el excelentísimo señor Consagrante, la continuarán los Sochantres con la colaboración de los seminaristas; y el Salmo "Ecce quam bonum" que va con dicha antifona, se cantará acompañado de órgano.

El "Te Deum" será cantado por la capilla de música de la Catedral; "Schola Cantorum" del Seminario, ejecutando el de Perosi a cuatro voces.

Durante el ofertorio, la capilla de música interpretará "Ecce sacerdos magnus" a seis voces, del maestro de capilla Rdo. Antonio Tomás, y con acompañamiento de órgano.

La salida de los preladados será por la puerta principal del templo, pasando por el pasillo central del crucero y por el coro.

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre).—A les set, missa i homilia.

Capella del Santíssim.—Tarda, a dos quarts de cinc, Exposició, Rosari, Trisagi cantat, acte de desagravis i plática dominical.

SANT FRANCESC.—Mises a les sis, set, vuit i onze. A dos quarts de deu, ofici amb homilia. A la missa de vuit, hi haurà comunió general de la V. O. T.

Tarda, a les tres, Catecisme al Casal. A dos quarts de sis, Exposició, Coroa Seráfica, Trisagi, benedicció i reserva.

TRINITAT.—A dos quarts de cinc de la tarda, Vespres cantades pel poble.

CARMEN.—Fiesta mensual de la Archicofradía del Niño Jesús de Praga.

Cuideu - vos l'estómac perquè és la base de la vostra salut

Jo vaig patir com vos, però em va curar el DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente ES VEN A LES FARMACIES

A las ocho, misa de comunió general.

Tarde, a las seis y media, ejercicio propio, coronilla cantada, motete, sermón por el P. Director Fr. Benito de Santa Teresa, O. C. D., procesión y besamanos.

COLEGIO TERESIANO (Rambla, 89).—A les vuit, missa de comunió general reglamentaria.

Tarda, a les sis, Exposició, coronilla i quart d'hora.

CC. DESCALCES.—Primer dia del triduc al Patrocini de Sant Josep. A les sis de la tarda, trisagi, exercici del dia, sermó pel P. Gonçal, Prior dels CC. DD., exposició i reserva.

HOSPITAL.—A dos quarts de set, missa i novena.

Tarda, a les set, Rosari i novena a Sant Josep Oriol, acabant-se amb el cant dels goigs i veneració de la reliquia, continuant-se tots els dies a la mateixa hora fins el dia 23.

SAGRAT COR.—A dos quarts de nou, missa de comunió a l'altar de Santa Rita, practicant-se l'exercici propi del dia.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Mises a les set, vuit i nou. La de set amb homilia.

Tarda, a les set, Exposició, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL.—Altar de Santa Tecla.—A dos quarts de vuit, missa cantada de fundació a honor de la gloriosa Proto-Màrtir Santa Tecla.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa i Rosari.

HOSPITAL.—A dos quarts de set, missa i novena.

Tarda, a les set, Exposició, Rosari, novena, cant dels goigs i veneració de la reliquia.

RELIGIOSES DESCALCES.—A les vuit, missa d'exposició i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, segon dia del solemne triduc al Patrocini de Sant Josep. A les sis, Trisagi, exercici del dia, sermó pel R. P. Benet, O. C. D., exposició i reserva.

Cultes per a dimarts

SANT JOAN.—Mises a les sis, set, vuit, i dos quarts de nou, durant la de vuit exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Tarda, a dos quarts de set, Rosari.

Catecisme tots els dies de sis a set a la Sala Parroquial.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Catecisme tots els dies a les sis al Casal.

RELIGIOSES OBLATES.—A les vuit, missa d'exposició, i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, últim dia del solemne triduc al Patrocini de Sant Josep. A les sis Trisagi, exercici del dia, sermó pel R. P. Benet, O. C. D., exposició i reserva.

Palomas seleccionadas

Criadero colomófilo, de diferentes razas: de Producto, Sport y de fantasía, como son mensajeras, Carriers, Mallorquinas, Vuelo, Capuchinas, Buchonas. Precios razonables. Solicite folletos gratis a: P. Barbosa, Mataró (Barcelona).

Saló Modern

GRAN COMPANIA DRAMATICA de los primeros actores

LUIS PEÑA i JOSÉ RIVERO

MIÉRCOLES, dia 25: TARDE, a las SEIS NOCHE, a las DIEZ i cuarto

El poema dramático en un prólogo tres actos y epílogo, original de José María Pemán,

EL DIVINO IMPACIENTE

EL EXITO QUE NO SE OLVIDA

ABIERTO EL DESPACHO DE LOCALIDADES

228 representaciones en Madrid y 156 en Barcelona

El éxito de la temporada

COMPANIA TRANSMEDITERRANEA

Línea de Baleares

Salida semanal los miércoles alas 20 horas de TARRAGONA-PALMA.

Servicio correo y de pasaje, Motonave, Camarotes de lujo.

Servicio para MAHON e IBEZA.

Salida de PALMA para TARRAGONA, martes de cada semana.

LINEA RAPIDA DE PASAJE Y CARGA: ESPAÑA, AFRICA, CANARIAS

Salida quincenal de TARRAGONA para VALENCIA, ALICANTE, CARTAGENA, ALMERIA MALAGA, CEUTA, CADIZ, LA PALMA, TENERIFE, LAS PALMAS.

Para informes los consignatarios:

Hijos de J. Vilá i Granada C. JAIME I TELEFONO 11

Dirección { telefónica } VILAGRANADA { telegráfica }

ALMACENES MARSOL

HOY, domingo

GRAN EXPOSICIÓN

de Novedades para Verano

COM APERITIU DEMANEU

Cervesa de nova creació

Dipositari:

P. OLIVÉ SANROMÁ TARRAGONA

LUPUL-BIER

immillorable amb marisc

Fabricada per

S. A. DAMM BARCELONA

(Viene de la 2.ª pág.)

NOTAS BIBLIOGRAFICAS

En 1901 fué nombrado para la cátedra de Latín y el año 1906 para la de Lugares Teológicos. Historia Eclesiástica y Arqueológica, pudiendo asegurarse que todos los sacerdotes del Arzobispado han desfilado por su cátedra.

En el año 1917 hizo oposiciones a canónigo, obteniendo la prebenda después de brillantísimos ejercicios.

El mismo año fué nombrado profesor de Teología Dogmática, cuyas lecciones sabía transmitir a sus discípulos con claridad tan extraordinaria de lenguaje y de concepto, que le valió la admiración de sus discípulos.

Vacante en 1930 la dignidad de Arcipreste de este Cabildo Catedral fué elevado a ella, en la cual continúa actualmente.

Al pasar el M. Ilre. Dr. Gomá en 1927 a regir la diócesis de Tarazona, Juez Metropolitano, cargo que ha ostentado hasta el presente con singular acierto y competencia.

Además de estos cargos el Muy Ilre. Dr. Cartaña ha ejercido otros en representación del Cabildo y por iniciativa de Su Eminencia como Síndico del Capítulo, examinador posinodal, etc., dejando en todos ellos las huellas de su laboriosidad inagotable.

Pero las dos obras a las cuales el M. I. doctor Cartaña ha dedicado con más ardor su voluntad férrea, su inteligencia ordenadora y todo su entusiasmo han sido la Acción Católica de la Mujer y el Santo Hospital.

En 1924 fué nombrado Consiliario de la Acción Católica de la Mujer, y no permiten los estrechos límites de una sucinta reseña biográfica poner de relieve la actuación brillante del doctor Cartaña al frente del nuevo organismo. Instituyó la Bolsa del Trabajo, las escuelas nocturnas para adultas, clases de mecanografía y taquigrafía, biblioteca, etc., recibiendo la Acción tal impulso que puede asegurarse que es uno de los organismos filiales de Acción Católica mejor orientado que existe.

Es incalculable el bien que gracias a la actuación del Dr. Cartaña ha desarrollado la Acción Católica de la Mujer en nuestra ciudad.

Pero la obra formidable a cuya realización se entregó por completo el Dr. Cartaña fué la reorganización del Hospital, dotándolo de todos los adelantos que la ciencia médica prescribió para que los enfermos pudiesen ser debidamente atendidos.

Juntamente con el Dr. Gomá formó parte de la Junta del Santo Hospital, quedando el doctor Cartaña decano de la misma cuando aquel fué nombrado Obispo.

Demà és la Festa Nacional de Catalunya: ¡Catalans! ¡Tarragonins!
Endomasseu e's balcons!

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MENDEZ NUÑEZ, 21, Baixos
Teléfono 748 R. i 748 X
TARRAGONA

Teodor Llebaria i Borja

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

Ha traslladat el seu despatx i domicili, a

COMTE DE RIUS, 11, principal, 1.ª -- Telèfon 171

A Sant Jordi

Pregària

Al gentil cavaller, nostre Patró que per la Fe en el cor hi té una brasa i llueix per l'honor invicta espasa li dirigim el clam d'oració.

Catalunya té el pit greument llagat per l'escamesa vil del drac maligne que oprimeix a mercè d'un sectarisme en l'ara flamejant d'un brau combat.

Nostra pàtria creient, demana a Vós, puix que d'eternitat sent el deliri, el foc no li lleuen del viu martiri i el seu triomf serà just, gloriós.

Si ens deu per vèncer seny, fe i caritat junt amb Vós logrem la llibertat.

MN. JOAN F. ALTET.

La Generalitat institueix la festa de Sant Jordi a la Seu de Tarragona

En el tresor de la nostra Seu hom conserva un bell reliquiari aon són guardades reliquies del patró de Catalunya. Aquesta joia d'argent amida quaranta dos centímetres d'alçada tenint la forma de braç, que descansa damunt un peu sisavat en el qual hi havia tres reliquiaris amb sengles filacteris, dels quals només en conserva el del sant que li dona el nom i diu: de : bras: d: sant jordi... Les lletres són gòtiques en buit, amb restes d'haver estat mielades. Els altres tres espais del peu alternant, eren ocupats per escuts, es esmalt, que contenien, en or, un lleó rampant coronat, en camp de guèlla. Dels tres se'n conserven dos. La marca de l'argentar diu XBA=RCK. A través del vidre d'una de les altres capcetes de reliquies hob veu una cara pintada, tal volta, sobre pergamí.

Es probable que aquest reliquiari sigués ofrena dels dos germans Berenguer i Dalmau de Martorell, canonges d'aquesta Seu, traspassats, l'un i l'altre, en 1362. Fundo el supòsit en què hi ha les mateixes armes l'un i l'altre, en 1362. Fundo el supòsit en què hi ha les mateixes armes als escuts del riliquiari i a la pedra del seu sepulcre que hom conserva en el Museu Diocesà. Per l'estil em semblaria una mica més modern, no gaire; però podria ésser obra verificada després del seu traspàs, en compliment de llurs disposicions.

En 1576, a la sacristia de la Seu de Tarragona hi havia una reliquia del dit de Sant Jordi amb l'autèntica corresponent, que la hi tenien en dipòsit el canonge Antoni Joan Delgado i el seu germà Francisco (1). Es de suposar que aquesta reliquia junt amb les altres d'aquests mateixos senyors allí esmentades faria cap al teccai de la nostra Seu i seria col·locada al dit mkg de la mà del vell reliquiari que abans només contenia part del braç de Sant Jordi causa per la qual hom li havia donat la forma de braç.

A la nostra Seu hi havia el benefici i l'altar de Sant Jordi, ja de temps vell, en el qual hom celebrava els cultes en honra del Patró de Catalunya. A últims de la centúria setzena la Generalitat es preocupava de que la festa de Sant Jordi sigués solemnement celebrada i subvenia les festes de les principals ciutats. Aleshores, l'insigne ardiaca major de la nostra Seu, Mossèn Rafel d'Oms, era diputat de la Generalitat pel braç eclesiàstic, i és de cerure que, pel seu valiment, la Generalitat es preocuparia de que la festa de Sant Jordi sigués celebrada ben solemnement a la Seu Metropolitana. Heus aci còpia del document de dotació d'aquesta festa:

"Dijous a XII de octubre MDLXXXI.—Los senyors Diputats ab intervenció dels molt Rnt. y magchs. oidors de comptes. Attès que lo General paga quiscun any cent lliures o ducats a quiscuna confraria de Sant Jordi de Tortosa, Leyda, Girona y Perpinyà per justas y torneig y dos oficis de la festa de S. Jordi; lo hu, lo die de dita festa; y l'altre, lo dia del torneig y justa; y que la ciutat de Tarragona, ahont és la yglésia metropolitana de aquesta provincia, és poblada de molta gent principal de tots estaments, y dita ciutat y collecta de aquella és una de les quals lo General reb majors drets y utilitat, y ya que noy haja comoditat de poder-s-i fer justa o torneig, se deu celebrar solemne ofici del gloriós sant Jordi quiscun any en lo dia de la sua festa en dita yglésia metropolitana de Tarragona. Perçò, ab consell y parer del Magch. Micer Francesch Serra, altre dels Magchs. assessors y advocats ordinaris del General, delibèraren que dit ofici sie celebrat quiscun any en la forma que lo Sor. Raphael Doms, ardiaca major de dita yglésia, ara deputat eclesiàstic, ordenarà y concertarà ab lo Rnt. Capítol dels Canonges de la mateixa yglésia, per la primera celebració de dita festa; y que perçò lo Receptor del General en dita ciutat de Tarragona, en la festa de St. Jordi primer vinent y de l'any MDLXXXII, y axi après quiscun any en semblant dia y festa, lo dit ofici solemne y altres coses de aquell per dit senyor ardiaca major los ordenadores, despenga y pague de pecunies del General y de sa receptoria fins en trenta lliures barceloneses, en la forma y modo y per les proporcions que dit Sr. Ardiaca, com és dit, ordenarà y concertarà. Manant per aqueix efecte a dit Receptor ésser escrita y expedida la letra que's en Registre.—Vt. Serra, assessor.—Lodovicus Rufat, scriba major Generalis Cathalonie." (2).

Les trenta lliures assignades pel General de Catalunya a la ciutat de Tarragona a obs. de la festa de Sant Jordi, en el capítol celebrat el dia 17 de març de 1582, els canonges acordaren dependre-les en la forma següent:

"Primo a les distribucions per les professons i altres, X lliures 3 sous.

al que dirà la missa major, sis sous.

al diacha tres sous, al subdiaca, tres sous per tot, 6 sous.
al ardiaca assistent a la missa, un sou.
al orgue y manxader, sis sous.
al badell per tot lo offici, dos sous.
al mestre de cant y capella per cantar los officis, dos lliures.
a les campanes, setze sous.
als dos monjos per aparellar lo altar, un sou a quiscú.
a la sacristia per la luminaria y posar veles blanques a l'altar de St. Jordi ab candeleros, han de posar al altar major molta luminaria ab veles blanques: per tot, V lliures 12 sous.
a la enramada, ultra dels beneficiats, dos sous.
al bosser, per pagar, un sou.
als ministrils quatre lliures. Han de sonar a la casa del General y a la Seu a vespres y missa, y, après tot lo dia a la casa del General.
a les trompetes, han de sonar alternativament ab los ministrils, vint-y-quarte sous.
als ramellets donen-se al cor, vint-y-cinc sous.
a la enramada de la casa del General y oli per les linternes y posar les banderes, per tot, II lliures.
al sermó de la Seu, dotze sous.
al procurador de la distribució per el salari, dotze sous.
(Arc. de la Seu de Tarragona. Act. capit. vol. 72, full 72.)
Hom veu amb aquest document que les festes profanes, amb ministrils i trompetes, eren celebrades a la casa del General, o de la Generalitat, que diriem avui, i que és una de les belles construccions que Tarragona conserva encara.

J. S. i V.

- (1) (Actes capitulars de l'any corresponent, full 146).
- (2) (Arx. de la Seu. Act. Capit. vol. 72, full 70).
- (3) (Ibidem, full 72).

Sant Jordi d'enguany

Al bell mig de la primavera, quan la vida esclata amb exuberància, quan les flors es desclouen i flairen els camps amb més intensitat, quan tota la naturalesa sembla desvetllar-se del llarg somni hivernal, el gran cavaller Sant Jordi torna a la nostra terra per a ensenyar-nos la gentilesa i el patriotisme.

Ara, que les valors nacionals més pures i més preuades semblen trontollar i són relegades a l'oblit pels propis fills i que del patriotisme, que és patrimoni de tots, s'en vol fer arma de lluita política, és necessària i escaient l'exaltació de Sant Jordi, Patró i símbol nobilíssim de la nostra nacionalitat catalana.

No voldriem que la seva Diada en convertís en una festa cívica més, sobre les moltes que ja celebrem, artificiosament i sense engruna de vibració popular.

La festa de Sant Jordi hauria de constituir un parèntesi en les nostres discòrdies polítiques i socials, un dia almenys en que ens uníssim tots com a germans per cantar la pàtria, aquesta pàtria forjada per moltes generacions d'herois, de savis i de sants sota l'influència directriu del cristianisme. A una diada celebrada així, podríem donar-li amb justícia el qualificatiu de Festa Nacional.

Enguany, la Diada de Sant Jordi, per una bella escaïença, s'entrelliga amb el Magne Congrés General que celebra la Federació de Joves Cristians a la ciutat comtal. Dia d'entusiasme i de joia. També dia de lluita. Lluita per a aconseguir el propi perfeccionament i la rechristianització d'aquesta nova generació que puja. Les armes que la F. J. C. esgrimeix no són però lodi i la violència. Són les que ens deixà Jesús: l'amor i el bon exemple.

Sant Jordi rebrà complagut l'homenatge d'aquesta joventut ardiaca treballant amb fe i constància sota el seu alt guiatge, estem segurs aconseguiran refer la nacionalitat catalana. Perquè retrobant a Crist, retrobant el cristianisme, la nostra terra es retrobarà a ella mateixa.

A la nostra ciutat, diferents entitats patriòtiques han acordat celebrar amb el màxim relleu possible aquesta diada. No és cosa de partit sinó nacional i per això tots els ciutadans hem de fer-nos el deure de donar-li tot l'esplendor dels balcons i prenent part activa en els que estigui al nostre abast.

Collaborem-mi endomassant els oficis i altres festejos que es fan: principalment però, procurant viure espiritualment aquell esperit que el nostre Patró Sant Jordi vol que hi regni a les terres posades sota el seu excels Patronatge.

JOAN SERRA.

Algunos de los Regalos que ha recibido el Ilmo. Dr. Cartaña con motivo de su elevación al Episcopado

Anillo de oro. del Emmo. señor Cardenal.

Un pectoral de oro con su cadena del Excmo. Caõildo de nuestra iglesia Metropolitana.

Báculo, obsequio de los reverendos sacerdotes de la diócesis.

Dos pectorales, uno ofrenda de varios amigos seglares y sacerdotes, y el otro del Colegio de Abogados.

Guantes de los colores litúrgicos, Canon, misal, lavabo y faristol de plata de Toledo, del Excmo. señor Arzobispo de Toledo, Dr. Gomá.

Una mesa de escritorio, estantería para la biblioteca y sillones, del Cuerpo Médico y personal del Santo Hospital.

Dos bastones de mando, una regalo del doctor Dexeus y otro de la Acción Católica de Reus.

Tres anillos, uno del Colegio de Procuradores, otro de doña Concepción Rovira, viuda de Pérez, y el otro es obsequio de la "Obra del Sant Evangelii".

Capa magna y roquete, obsequio de la Acción Católica Femenina.

Tres mitras bordadas en oro, dos obsequio del pueblo de Vilavert, y la otra de las HH. Carmelitas Descalzas (Vetilla).

Dos pares de sandalias, un par de Sebastián Clotet, otro par del señor Juan Noguera.

Birrete, solideo, sombrero de don Manuel de Orovio.

Una escribanía de plata, del personal de la Curia.

Del Colegio de Jesús y María: copisayos, un crucifijo de metal repujado, un amito y un roquete.

Ha recibido también varios otros regalos de entidades católicas, comunidades religiosas y amigos y que aun lamentándolo mucho no podemos detallar.

Doña María Batalla Pallarés

Ha fallecido habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

— E. P. D. —

Sus afligidos esposo José Queral, hijos Magencio y Carmen, hijos políticos, hermano Florencio, nietos, sobrinos y demás familia, ruegan un recuerdo en sus oraciones y se sirvan asistir al entierro, hoy, a las cuatro y media de la tarde, desde el Hospital civil a su última morada, por cuyo favor les quedarán agradecidos.

No se inicie particularmente Tarragona, 22 abril de 1934.

El descuento anunciado

Lo obtendrá usted haciendo sus compras, en las casas anunciadoras, mediante la presentación de estos anuncios le será abonado el descuento que marca cada anunciante en sus respectivos establecimientos una vez sepa el precio de sus compras, presenta el anuncio y obtendrá el descuento. Estos vales sirven exclusivamente para el mes de la fecha y puede canjearse solo uno por cada compra.

VAL 5 % Abril 1934
QUEVIURES
Francesc Borrut
FORTUNY, 17
tota mena de conserves

VALE 5 % Abril 1934
LABORATORIO dirigido por
"Radio Ingeniero,"
Reparación de Radio-Gramolas.
Cine sonoro, etc.
Pianos, Radio, Instrumentos
Casa Arbona Conde de Rius, 19

VALE 5 % Abril 1934
No olvide que al comprar unas gafas a óptica **COTTET** arquiére usted a los mejores precios una calidad insuperable y la garantía de precisión
PORTALET, 1, TARRAGONA.

BODEGAS FOF de Francisco Oriol Fontbate
Vinos, aceites, jabones y patatas clases superiores.
Calle Solé, 4 (fente al Mercado Central)
Se sirve a domicilio

SALON DE PELUQUERIA PARA SENORAS LA PARISIEN
Ondulaciones, Permanentes, Lavados y corte de pelo.
Servicios esmerados
Unión, 14, entresuelo, 2.^a

VAL 5 % Abril 1934
JOIES I RELLOTGES
P. AUMATELL
TALLERS PROPIS
Angel Guimerà, 4
Telef. 430. - Tarragona

VAL 5 % Abril 1934
Palau de la Moda
MERCERIA
NOVETATS
PERFUMERIA
3, CANELLES, 3

VAL 5 % Abril 1934
Casa Llanas
Objectes per a regal. - Paraiques, vanos, moneders i les més selectes novetats.
COMTE DE RIUS, 26

SE VENDE
Una finca de recreo y producción con casa para vivir, agua y electricidad, a 10 minutos de la población.
Razón: Prat de la Riba, 24

VAL 10 % Abril 1934
Lampistaria i Electricitat
R. MARTÍ
Especialitat en instal·lació i reparació d'electro-Bombes, de totes marques i classes.
Rambla 14 d'Abril, 70

VAL 5 % Abril 1934
Gran Bazar
"Tot a 0'65 i. 0'95"
JULIA RAMON
Seccions de diversos preus
Rambla 14 d'Abril, 38

VALE 5 % Abril 1934
COLCHONERIA de José Tarango
Máquina especial para ablandar y desinfectar toda clase de lanas
Precios económicos.
Julián Nougués, 20

"La Bocacalle," i "La Sucursal,"
Les cases que vénen més econòmic en gèneres de punt, confeccions, camiseria i altres articles.
Vestits nena des de 1'00 pta.

VALE 10 % Abril 1934
Fotografia SCHMID
Rambla 14 de Abril, 36
¡ATENCIÓN! A los encargos de primera comunión se les regalará además una Ampliación.

MOBLES
CASA RICOMÀ
Gran assortit de totes classes.
Sempre novetat
Rambla 14 d'Abril, 48

Entresuelos Valencia
SALDOS Y NOVEDADES
Grandes ocasiones en sedas, lanas y algodones.
11, Apodaca, 11, Entresuelo

VALE 5 % Abril 1934
PESCADOS FRESCOS
Salvador Borrut
Unió, 12. - Telf. 183

Autos Camiones diarios
Cañellas
BARCELONA: Comercio, 19, Teléfono 1694; Arco Corominas, 4, T. 18473; Claris, 47, T. 11016
TARRAGONA: R. S. Carlos, 29, T. 137; TORTOSA: P. A. Querol, núm. 20, T. 333

Si volem delectar-vos en els vostres viatges, excursions, etc., utilitzeu els serveis de
TAXIS DOMÈNECH
Equipats amb aparell de ràdio.
Adregeu-vos al Telf. núm. 13.
Rambla Sant Joan, 44, entresol

VALE 5 % Abril 1934
Cuchilleria LAMAS
Cuchillería, paraguas, etc., útiles de aseo
A las compras superiores a 10 pesetas se le regalará además del descuento, una gamuza para limpiar metales y objetos.

DE SOCIEDAD

Con objeto de asistir a la solemne consagración episcopal del Ilmo. doctor Cartaña, han venido de la diócesis de Gerona el M.ltre. Dr. Canadell, Vicario general, a quien acompañan los capitulares Dres. Mores y Bargaña en representación del Cabildo gerundense; el Provisor y Rector del Seminario; el Rector del Seminario Menor Collell, Dr. Corcoy; representación de los Padres Misioneros de Bañoles; Director del Colegio de la Sagrada Familia; el párroco de la Catedral; presidente de Acción Católica; el fiscal eclesiástico Dr. Alemany; el vicario de la Catedral y beneficiado Rdo. J. Vallverdú; arcipreste de Figueras Dr. Arolas; presidente del Patronato Católico y varias comisiones de entidades religiosas.

También asistirán a la ceremonia el alcalde de Gerona acompañado de una nutrida representación de concejales.

Ayer llegaron los Rdmis. Arzobispo de Toledo, Obispos de Vich, Seo de Urgel y varios sacerdotes de esta diócesis para asistir a la consagración del Dr. Cartaña.

Tras penosa enfermedad sufrida con cristiana resignación, y confortada con los últimos sacramentos, ayer falleció doña María Batalla de Queralt, madre política de nuestro querido amigo don Mariano Nicolau Asun, jefe de Negociado-Liquidador de Utilidades de Hacienda de Barcelona.

La difunta era de carácter afabilísimo y bondadosa, por lo que gozaba de generales simpatías.

Sus desconsolados esposo, hijos y en particular a su hijo político señor Nicolau, y demás familia, hacemos patente el testimonio de nuestra condolencia.

GACETILLA

AVIS
Demà dilluns, amb motiu de la festivitat del dia, les oficines d'aci de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat restaran tancades.

Augusto Serres
COMPRA - -VENTA
Administración de fincas
DESPACHA: de 10 a 12
CARRETERA
BARCELONA, 60
Teléfono 469 X
TARRAGONA

LLADRES A L'ERMITA DE LA SALUT

Fa uns dies es ve dient que a les masies i barraques de les afores van fent les seves visites els lladregots. Li ha tocat el torn a l'Ermita de la Salut. Fa una setmana fou forcejada inútilment la tanca de les portes. Fa dues nits els lladres entraren dins pel rosetó, de la façana, entrant-hi amb una escala que hi arribaren i lligaren després amb una corda. Escala i corda restaren allí tot el dia d'ahir.

Gràcies a Déu no s'han endut més que mitja dotzena d'objectes piadosos, medalles, rosaris i res no han malmès de l'permita llevat d'un vidre del dotset.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

EL CONGRES DELS JOVES CRISTIANS

Per tal d'assistir al Congrés dels Joves Cristians de Catalunya, ha marxat cap a Barcelona una cinquantena de dirigents militants del grup

VAL 10 % Abril 1934
PRIMERA COMUNIO
Antoni Ventura
ESTAMPES-RECORDATORIS
LLIBRES
Baixada de Misericòrdia, 7

Corseteria CASTELLNOU
Casa especialitzada amb els encàrrecs a mida
Últimes novetats amb corsetetes i faixes Warner's, per estiu
UNIO, 5

"Audax" i avanguardistes del Casal Catequístic i del grup "Caritat" de la Sala Parroquial de Sant Joan Baptista.

Cooperativa Eléctrica de Tarragona
Per la seva instal·lació, es sol·liciten ofertes per escrit, d'edificis o solors d'uns 2.000 metres quadrats.
Dirigiu-vos a les oficines, APO-DACA 6, baixos.

¡Y VIVA LA DEMOCRACIA!
El Comisari de Orden Público ha deengado el permiso, para colocar unos pasquines de propaganda de los actos del Escorial.
¡Uf, cómo está el patio, Sr. Pujol!

RESTAURANT BUENSUCESO
CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.
BARCELONA

JUVENTUD TRADICIONALISTA
Esta tarde, a las cinco, en el salón-teatro de la Juventud Tradicionalista la Sección de Declamación pondrá en escena el emocionante drama, de Pitarra, "El contramestre".
La entrada será por invitación, que

"COMPAGNIE D'ASSURANCES GENERALES SUR LA VIE,"
(SEGUROS SOBRE LA VIDA)
FUNDADA EN 1819
LA MAS ANTIGUA DE LAS COMPANIAS FRANCESES
Fondos de garantías:
FRANCOS FRANCESES 1.386 MILLONES
Toda clase de Seguros:
En caso defallecimiento, Dotales, Combinados
Dirigirse al Agente
DON JAIME BADIA
Unión, 52, 2.º, 1.ª

Amb 100 pessetes i'ajudarem a que canviï el seu Receptor "UNIVERSAL" per un PHILIPS a SUPERINDUCTANCIA 834

Representant oficial:
Pau Ricomà
Rbla. 14 d'Abril, 48
TARRAGONA

deberà recógerse en la secretaria del Círculo Tradicionalista.
Mañana lunes, el Ilmo. Dr. Cartaña, celebrará misa en San Francisco, en la que administrará la Primera Comunión a la niña Núria Vilar.
El martes celebrará en el Colegio de Jesús María y el miércoles en la capilla de la Virgen del Claustro.

DIADA DEL LLIBRE

DILLUNS, 23 d'abril, FESTA DE SANT JORDI

4.ª Rny de la seva instauració a Tarragona per la **LLIBRERIA TARRAGONENSE** de Joan Antònio Guàrdias, plaça de la República, 53 - Telef. 662

Parada monumental durant tot el dia a la Plaça de la República
De 7 a 9 del vespre, **SARDANES** davant la parada per la "Cobla Tarragona".

DESCOMPTE DEL 10 PER 100 i obsequi a tots els compradors d'un exemplar de "LA VIDA DEL LIBRO", per Jacint M.ª MUSTIELES.